

mijn leven in changementen

magische ruimte

Peter Lintelo

Zoals het kind tegen zijn moeder zegt daar mag je niet
Dat was water
En de vrouw terugdeinst met verbazing in haar voeten
Struikelend strompelend
De gedachten van het kind ingaand betreedt zij
Als actrice de magische ruimte
Waar de taal en de aanwezigheid negatieven maakt
Van de sterfelijkheid om
De ruimte steeds opnieuw weer af te drukken
In opnames verschillend
In ongekennde ervaring
In verleidelijke leugen
En in onwaarschijnlijk esthetische waarheid
Daar nestelen de dromen en de feiten
Die met elkaar verstrengeld zijn in nesten
Van haar en huid en woorden
Betoverd land

En de man of – ik- tuimelt in rondom vergezicht
Gedreven door betovering veranderen de bomen
In gordijnen en coulissen of ze nu zijn geschilderd
Of met de hand op gras geschreven. Grafitti
Van wilde kunstenaars boombast geweven van wol
Wandtapijten van water en lucht geknoopt
Installaties van plastic en leem
Bouwwerken van schuim en regen
Taarten en ruïnes van suikerbeton en touw
Water van karton en verf
Een woud van wuivende handen
Vingers die smekend opgestoken
Planten vormen en strelingen van de natuur
Hartstocht in passievruchten
En het verlaten gevoel van schoonheid
Zolang de gedachte van het kind wordt megedragen
Betoverd land
Land van schijn en wezen
Betoverde mens

En de weemoed van het changement

Schermen verschuiven
Landschappen worden opgerold
Paarden bewolken de vlakte
En de draken de draken zij
Schieten voorbij met schubben van goud en jaspis
Transformeren als vissen die
Uit hun kieuwen sprekend
Op gazen vleugels omhoog klimmen
Het kind moet het begrijpen opnemen en
Weergeven in zijn lijf en een worden
Met bomen grassen en bloed
Zelfs dat en die omdat alles
Verdwaalt in dit landschap
Als niet het gevoel van wind
Hartstocht en schaduw wordt opgevangen
Spelen met je leven
In dit betoverd land
Weergeven in je lichaam en
Beelden spannen in taal
En beweging

Joost van den Vondel zegt het toneel
Is in de hemel en in die koepel
Hangt omgekeerd een gevallen engel
Aan zijn voeten vastgemaakt bungelt
Lucifer in zijn kwade genius
En de speler die demonen van zich schudden wil
Zal alexandrijnen spuwen naar een kudde
Gapende kijkers die zelf hun demonen
Vasthouden als hun beminde huisdier
En dus niet vallen zullen
Lucifer bereid tot vallen is
Vastgebonden kronkelend in doodsnoed
Tot hij door onverschillige collega's
Wordt losgemaakt. Zo vergaat
Het de mens als hij niet loskomt van
Een toverformule: Mamma
Daar mag je niet daar was
Water
Water?
Waar? Waar je maar wilt